

ИСТОРИЈА ЈЕЗИКА

Словенски језици спадају у групу **индоевропских језика**.

Прајезик Словена у науци се зове **прасловенски језик**.

Подела словенских језика:

1. јужнословенски: **српски, хрватски, словеначки, македонски, бугарски**
2. западнословенски: **словачки, чешки, пољски, лужичкосрпски**
3. источнословенски: **руски, белоруски, украјински**

Долазак Словена на Балканско полуострво-**5. и 6. век**

863. византијски цар Михаило шаље учену солунску браћу **Ћирила и Методија** међу Словене (по позиву великоморавског кнеза Растислава) као мисионаре.

Ћирило и Методије су **саставили прво словенско писмо , глагољицу, и превели Јеванђеље, а језик који су уредили зове се старословенски језик (први књижевни језик код Словена)**

Ученици Ћирила и Методија су творци другог (**млађег**) словенског писма-**ћирилице (9. век)**

У **11. и 12. веку** настају **редакције – старословенски језик у измењеним видовима.**

У Србији други **књижевни језик** постаје **српскословенски јез-** **српска редакција стсл. језика.** Употребљаван је од **12. до 18. века**

Најпознатије и **најстарије** дело писано **српскословенским језиком** и **ћирилицом** је **Мирослављево јеванђеље,** настало у **12. веку**

Прво оригинално дело српске књижевности настало је у 13. веку, написано је **српскословенском језиком** и **ћирилицом-** „ **Житије Светог Симеона**“, чији је аутор **Свети Сава**

Душанов законик- први правни документ, **ћирилица ,14. век**

Рускословенски језик, **руска редакција стсл. језика,** био је трећи **књ. језик** код Срба и употребљаван је у **18. веку.**

Четврти књижевни језик код Срба био је **славеносрпски језик** који је био у употреби у **др. половини 18. века и првој половини 19. века**

Доситеј Обрадовић- први у 18. веку истиче потребу о писању на народном језику

Сава Мркаљ-први реформатор ћирилице

Вук Карацић(1787-1864)

1814. Мала прстонародна славено-сербска пјеснарица-прва збирка српских народних песама

Писменица сербскога језика- прва граматика

**1818. Српски рјечник (26000 речи)-прво дело штампано Вуковом ћирилицом
У ћирилицу увео Ћ, Ђ, Љ, Њ, Џ, Ј**

1836. Српске пословице, убацио Х у азбуку

1847. година Вукове победе, обајављена следећа дела:

Песме-Б.Радичевић

Горски вијенац-П:П.Његош

Вуков превод Новог завјета

Рат за српски језик и правопис- Ћ. Даничић

1852. друго издање Српског рјечника

1868. озваничена Вукова реформа

Дијалекти српског језика

Књижевни језик-језик који је у званичној употреби, има норму, мора се учити

Дијалекат-говор неког краја, народни говор

У основи српског језика су млађи штокавски дијалекти, који имају 7. падежа и 4. акцента: **источнохерцеговачки и шумадијско-војвођански**. У основу нису ушли: **косовско-ресавски, призренско-тимочки и зетско-јужносанцачки**

Екавски и ијекавски изговори су различити изговори истог језика.